

פרשת צו

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

- ה. איסור אכילת חלב ודם
  - י. דיני האשם והחלוקה לכהנים
  - י. סדר הקרבת קרבנות המילואים
  - י. דיני מנחת חביתין
  - מ. ציווי משה לכהנים שיישארו במשכן
  - מ. דיני קרבן תודה
  - נ. דיני טומאה בקדשים ונותר
  - נ. דיני אכילת קרבן החטאת
  - פ. דיני מנחות כלליים
  - פ. ציווי ד' וההכנות לימי המילואים
  - ת. הכנת הכהנים לעבודתם
  - ת. סדר תרומת הדשן
  - ת. מתנות הכהונה מהשלמים
- -----

שאלה לשולחן שבת

"כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה"

כתוב בגמרא: (כתובות ס.) 'דם שעל גבי ככר גוררו ואוכלו שבין השיניים מוצצו ואינו חושש'.

ופירש שם רש"י: 'מוצצו. דהא ליכא דחזי ליה'. דהיינו מותר לבלוע דם שבין השיניים כי אין מי שרואה את הדם.

ויש לבאר לפי זה, מדוע אין אנו אומרים במקרה זה את הכלל של: 'כל דבר שאסרו חכמים מפני מראית העין, אפילו בחדרי חדרים אסור', ומדוע בדם שבין השיניים הדין שונה.

מטרת השאלה הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצרוף מקורות, אם ישנם) ובל"ג אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

העלון מוקדש לע"נ אליהו בן שלום ת.נ.צ.ב.ה

פנינים

"בשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בוקר"

אדם מביא קרבן תודה כהודאה על נס שנעשה לו, כגון: יורדי הים, הולכי מדברות, חבושי בית האסורים וחולה שנתרפא, שהם צריכים להודות שכתוב בהן (תהילים פרק ק"ז) "יודו לד' חסדו ונפלאותיו לבני אדם. ויזבחו זבחי תודה", יש לבאר, הרי התודה היא קרבן שלמים ודינם של קרבנות השלמים שהם נאכלים לשני ימים ולילה אחד, ומדוע נשתנה דינו של קרבן תודה שנאכל רק ליום אחד? אלא, התודה באה על ניסים חדשים, חלקם גלויים ורובם נסתרים, אם כן איך ניתן לאכול מקרבן תודה שבא כהודאה על הנס של אתמול על חשבון הנס של היום?! (אמרי אמת)

"בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי" בפסוק זה יש להקשות: א. מה הכוונה במילים 'כאשר צויתי' הרי ברור שנצטווה על כך. ב. מדוע לא אמר שיש לאו להתיר עד לבוקר, ורק אמר שאם ישאר יש לשרוף. אלא, ברור שבדרך הטבע לא היה אפשרי לאכול אכילה מרובה שכזו, ובמיוחד שבעה ימים ברציפות, ורק משום שהיתה זו אכילת מצוה אכלו הכל באופן ניסי. ולכן אמר: 'ושם תאכלו את הלחם' - למרות שזה נשמע לא הגיוני מפני ש'כי כך צויתי' - והשית"ת יעזור לכם לאכול. ולכן לא אמר לאו שלא להתיר כי התורה לא תצוה על הנס, ובדרך הטבע לא היה אפשר מבלי שישאר נותר. (וידבר משה)

"וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות"

פסוק זה עוסק בהלבשת הכהנים בבגדי הכהונה על ידי משה. ויש לבאר מדוע בחרה התורה לכתוב 'אבנט' בלשון יחיד בשונה משאר בגדי הכהונה המוזכרים בפסוק, הכתונות והמגבעות? ויש לומר: א. מובא ברמב"ם שהאבנט היה מידה אחת לכל הכהנים אורך ל"ב ורוחב כ"ג אצבעות בניגוד לשאר הבגדים שהיו כל אחד לפי מידתו של הכהן הלוּבש. (משך חכמה) ב. מכל שאר הבגדים היו צריכים להכין להם לפחות שניים מלבד האבנט שדי היה באחד לכל אחד. ג. למ"ד שהיו לכולם אבנטים שעטנו - בא ללמדנו שאבנט אחד זהה לכולם. ולמ"ד שרק לכה"ג אבנט שעטנו ואילו להדיוט אבנט עשוי בוץ - בא ללמדנו שלכל אחד אבנט המתאים לו. (חיי דוד) ד. כל קדושת בניו של אהרן הוא מפני אבנטו של אהרן. (טעם הצבי) (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א לשאלה לשולחן שבת' תש"פ)

מקרא

שעירת השבת שלכם טמונה בפרשה!

העלון המוכר והאהוב שעשרות אלפי משפחות לא עורכות סעודות שבת בלעדיו... עומד לצאת בספר חדש ומרענן.
לקט נרחב של מיטב החידושים והמדורים הבלתי נשכחים במעל 5000 עמודים בצבע מלא, מרגשים וחגיגים, כיאה לשולחן השבת!

הצטרפו עכשיו

hamatmon40@gmail.com | 052-7665775

דף הקמפיין: cmatch.me/Matmon

ישנו ביקוש רב בבתי הכנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה. ניתן לתרום:
1. בהעברה לבנק לאומי (10 סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביין' 2. לשלוח שיק למערכת

חידון א' ת'

- התשובה לכל שאלה **מתחילה** באות המופיעה בתחילת השורה
- א. חלק בבהמה המוקרב רק מאיל וכבש
  - ב. מנחת נדבה היא מנחה _____
  - ג. "וטומאתו עליו"- הכוונה לטומאת ה _____ (רש"י)
  - ד. יש מצוה לתרום ממנו כל בוקר
  - ה. "זאת תורת _____ על מוקדה"
  - ו. מילה המוטעמת בשלשלת בפרשה
  - ז. אחת מעבודות הדם
  - ח. אסור שהמנחה תהיה עשויה ממנו
  - ט. החלב שלה מותר במלאכה ואסור באכילה
  - י. על הכבד
  - כ. מבגדי הכהונה, וצריכה להיות במידה הנכונה
  - ל. אהרן ובניו אכלו מהבשר ומה _____
  - מ. כך קרוי קרבן הבא מן הצומח
  - נ. כלי שאם נטמא יש לו תקנה
  - ס. אחד מהדברים שהביאו למילואים
  - ע. נקהלו אל פתח אהל מועד
  - פ. פסול חמור בקרבן, שהאוכלו מתחייב בכרת
  - צ. מבגדי הכהונה
  - ק. קרבן האשם הוא _____
  - ר. משה _____ את הקרב והכרעיים במים
  - ש. קרבן המשים שלום בעולם (רש"י)
  - ת. דבר שנאפה אפיות הרבה נקרא כך

חידון א' ת' הפוך

- התשובה לכל שאלה **מסתיימת** באות המופיעה בתחילת השורה
- א. לאדם כזה אסור לאכול מן הקדשים
  - ב. אסור באכילה
  - ג. דמו אינו אסור באכילה (רש"י)
  - ד. מבגדי הכהונה
  - ה. קרבן שמקריב יחיד על נס שנעשה לו
  - ו. "ושמרתם את משמרת ד' ולא _____"
  - ז. 'צו' - זה לשון _____ (רש"י)
  - ח. מילה נרדפת לקרבן
  - ט. מבגדי הכהונה
  - י. חלק מלחמי סל המצות- ' _____ מצות'
  - ך. חלק מהאוזן
  - ל. מנחת כהן נקטרת - _____
  - ם. מתנות הכהונה ניתנות לכהנים לחק _____
  - ן. מבגדי הכהונה
  - ס. כלי שאם נטמא, אין לו תקנה
  - ע. אסור לאכול בשר קדוש ש _____ בדבר טמא
  - ף. בזבח שלמים, לוקח את החזה והחלב ו _____ אותם
  - ץ. כך נקרא דבר טמא ומאוס
  - ק. " _____ ושוטף במים"
  - ר. משה שרף את ה _____
  - ש. אסור שהיא תכבה מעל המזבח
  - ת. לחם חלוט במים רותחים

ואלה שמות

"זאת סל המצות"

כיצד קרוי סל שמיועד לנשיאת פירות? ושל בצק? (התשובות במדור התשובות)

מן המדרש

מעשה ברבי ינאי שהיה מהלך בדרך וראה אדם אחד שהיה נראה חשוב ביותר. ביקש ממנו ר' ינאי שיסור להתארח בביתו, וניאות אותו האדם. לאחר שהאכילו והשקהו בביתו, בדקו במקרא ולא מצאו, במשנה ולא מצאו, באגדה ולא מצאו, בתלמוד ולא מצאו. לבסוף אמר רבי ינאי לאורחו שלפחות יתכבד לברך ברכת המזון, וענה האורח שיברך רבי ינאי בביתו (כי אפילו לברך לא ידע). "טוב ויפה", אמר רבי ינאי, "האם תואיל לחזור אחרי?", ענה האורח שכן. אמר לו, "אמור כך: 'אכל כלב מלחמו של ינאי'". מיד קם האורח, תפס אותו ואמר: "ירושתי מונחת היא אצלך ואתה מזלזל בי?!" שאל אותו רבי ינאי למה כוונתו ואיזו ירושה יש לו אצלו. פתח האורח וסיפר שפעם אחת עבר ליד בית הספר ושמע את קול התינוקות שקראו: 'תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב', ולא שמע שאמרו 'מורשה קהילת ינאי'! לאחר שהתפייסו ביניהם, שאל אותו רבי ינאי במה זכה לכך שאכל על שולחנו. ענה לו האורח, שמימיו לא החזיר מילה רעה לבעליה ולא ראה שניים הרבים מבלי שהשלים ביניהם. אמר לו: "עם כל הדרך ארץ הזו שיש לך אני קראתיך כלב?!" וקרא עליו את הפסוק: "ושם דרך אראנו בישע אלקים" (תהילים נ, כג), שהשם דרכו (דרך ארץ) שווה הרבה. שכמו שאמר רבי ישמעאל בר רב נחמן: עשרים ושישה דורות קדמה דרך ארץ את התורה, ורמזו בכתוב: "לשמור את דרך עץ החיים", דרך, זו דרך ארץ, ואחר כך - עץ החיים, זו תורה. אמר רבי אבהו, זה אחד מן המקראות שישועתו של הקדוש ברוך הוא ישועתן של ישראל: "ולכה לישענתה לנו" (תהילים פ, ג). דבר אחר, "ושם דרך", אלו המדליקים נרות כדי להאיר בהם לרבים, שאמר רבי שמעון בן לקיש, שאול לא זכה למלוכה אלא על ידי שהיה זקנו מדליק נרות לרבים. אמרו, מבואות אפלות היו מביתו לבית המדרש, והיה מדליק נרות בהם כדי להאיר בהם לרבים. שהרי כתוב אחד אומר (דה"א ח, לג): "ונר הוליד את קיש", וכתוב אחד אומר (ש"א ט, א): "קיש בן אביאל". כיצד?, אביאל היה שמו, אלא על ידי שהיה מדליק נרות לרבים זכה ונקרא שמו נר. (ע"פ מדרש רבה) המרים, אתה הוא שאמרת תחילה: "למשמרת לאות לבני מרי". (ע"פ מ"ר)

מילה בפרשה

**בגד בבטחון שקיבל,
וגנב מבלי להתבלבל,
בגד עליון מכובד,
שמצא על גבי המרבד.**

המונח המבוקש הינו מילה
בת 3 אותיות המופיעה בפרשה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגליון הבא

ושפני טמוני חול

קרבן על המזבח ללא דם או שחיטה או מנחה?

***

"זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים"

ראשי התיבות של עולה, מנחה, חטאת ואשם הן כ:עון משחית חימה אף. ללמדנו שהקרבנות מבטלות את המזיקים האלו. ויש לומר שלכן אנו אומרים בתפילת ערבית את הפסוק: "והוא רחום", כי ערבית שונה משחרית ומנחה שנתקנו כנגד הקרבנות. ופסוק כתובים כל משחיתים אלו: "עון", "משחית", "אפו", "חמתו". ואנו מתפללים לקב"ה שיבטלם כי אין קרבנות בתפילת ערבית. כמו כן, קריאת שמע פותחת ב"שמע" ומסתיימת ב"אחד". אות ראשונה ואחרונה - 'שד' כי אנו מבטלים את השדים בקריאת שמע, והאותיות שנותרו הן: מעא"ח שוב ראשי התיבות של אותם המזיקין המתבטלים אף הם. (חומת אנך בשם ארץ החיים)

שעשועי דאורייתא

"כל נפש אשר תאכל כל דם"

מהו המקום הראשון בתורה שמוזכר בו דם? ומהו

האחרון?

***

מצאו נא בפרשה:

1. פסוק שמתחיל ומסתיים באות ב'.
2. המישה מתנות כהונה.
3. שלוש מילים רצופות המסתיימות באות ה'. (הרצף הארוך בתנ"ך!)
4. מילה המופיעה פעמיים ברציפות.
5. שמות של 7 פרשות אחרות בתורה. (חלק בניקוד שונה)

"זיכרון" סימן

גימטריאות ורמזים לזכירת מספר פסוקי הפרשה

בפרשת צו מסופר על מנחת הכהנים, ועל קרבנות המילואים שלהם, "זה קרבן אהרן ובניו".

בפרשת צו ישנם 97 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילים:

"זבח הכהן" = בגימטריא = 97

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לגיליון פורים: עיר שקודם בנו את הבתים ואח"כ את החומה בימות יהושע, הרי דינה כאינה מוקפת חומה עד שיבנו את רוב הבתים שבתוך העיר לאחר בנייתה של החומה וישתנה דינה. (ביאור הלכה תרפח) **לסדר את הפרשה** - "תפניני מנחת פתים". **חידון א' ת'** - אליה, בלולה בשמן, גוף, דשן, העולה היא העולה, וישחט, זריקה, חמץ, טרפה, יותרת. כתנת, לחם, מנחה, נחושת, סל מצות, עדת ישראל, פיגול, ציץ, קדש קדשים, רחץ, שלמים, תופני. **חידון א' ת' הפוך** - טמא, חלב, דג, אפוד, תודה, תמותו, זירוז, זבח, אבנט, רקיקי, תנוך, כליל, עולם, חושן, חרס, נגע, מניף, שקץ, ומרק, פר, אש, מורבכת. **שעשועי דאורייתא** - הראשון: "קול דמי אחיך צועקים", האחרון: "דם עבדיו יקום". 1. "במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב". 2. חזה ושוק של שלמים, יתרת המנחה, עור עולה, לחמי תודה. 3. "המזבח ריח ניחוח". 4. "בבקר בבקר". 5. ויגש, תרומה, תשא, קדשים, בהר, במדבר, הדברים. **ואלה שמות** - טנא ומשארת. **מילה במגילה אסתר** - הנחה. "הדריך גנב פיקח" - הדריך=הנחה, "להרוויח מלהתמקח" - קיבל הנחה במחיר, "יספק השערה צודקת" - השערה=הנחה, "בהעמדה של מצקת" - העמדה של חפץ על מקומו=הנחה. **טמונות בפרשה** - 1. "ויחבוש להם מגבעות" (ח,יג). 2. "תנוך אזנם הימנית" (ח,כד). 3. "בהן ידם הימנית" (ח,כג) ו'קמיצה' לפי חלק מהשיטות. 4. חובש - "ויחבוש להם" (ח,יג). 5. "סולת" (ו,יג). 6. "את הדשן" (ו,ג). 7. "עור העולה" (ז,ח). 8. "תורה אחת" (ז,ז). 9. "ומכנסי בד" (ו,ג). 10. פתיתים: "מנחת פתים" - שטעונה פתיתה' (רש"י ו,יד). 11. "ומרק ושטף במים" (ו,כא). 12. "משוחים בשמן" (ז,יב). 13. 'בגדים שבשל בהן קדרה' (רש"י ו,ד). **טמונות בהפטרה** - 1. "אל יתהלל הגבור בגבורתו" (ט,כב). 2. "ושטחום לשמש" (ח,ז). 3. "והלכתם בכל הדרך" (ז,כג). 4. "ולא שמעו ולא הטו את אזנם" (ז, כד,כו). **שאלה לשלחן השבת ויקהל** - שאלנו: כיצד מותר בכלל לאכול בשבת גבינה קשה ומדוע אין אנו חוששים כלל שמא יש בכך איסור של 'סותר' בשבת? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. אסור מדרבנן לסתור אפילו שלא על מנת לבנות אבל כזירה זו היא רק איבן שניתן לבנות שוב אפילו אם אינו רוצה בכך, אבל במקום שכלל לא ניתן לבנות שוב, כמו גבינה, לא אסרו. 2. אין זה סתירה כהפך הבנין שהרי לא חוזר הגבינה למצב נזולי כשהיה בתחילה. 3. רק פעולת הגיבון נחשבת 'בונה' אבל הגבינה עצמה אינה חשובה כ'בנין'. (גיליוני הש"ס) 4. עיקר עניין בניית הגבינה היא כדי לאוכלה ולא חשוב כסתירת הבניין. (שש"כ וכן החת"ס) 5. אין זה דרך מלאכה אלא דרך אכילה שמתרת. 6. האוכל גבינה לא שייך לחייבו על סותר שסותר הוא רק כסותר בית ולא כסותר דבר שחייבים עליו משום בונה, דבר שייכתן גם רק בדיבוק חתיכות. (באר ישראל עמ"ס שבת)

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

באתרים: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) 'תורת יוסף ו'דרשו'.

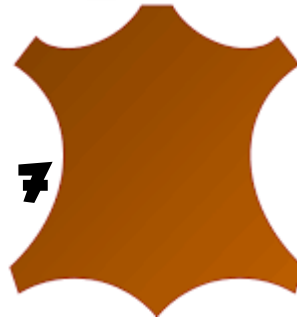
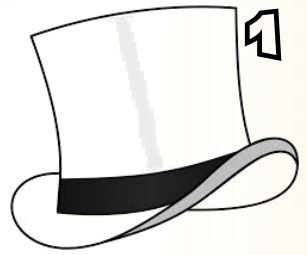
בשכונת בית ישראל בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

זהו חידון משעשע מתמונות הרמוזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
temunabaparashah@gmail.com
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות:
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

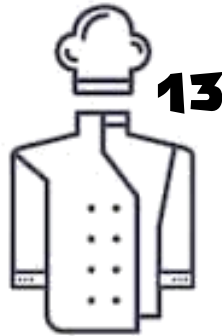

'מחשבה טובה'

התשובה לטמונה זו
תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

תשובה לגיליון הקודם
"אחוז בחבלי בוץ"

הפטרת צו (ירמיה ד' כא' - ה' ג' ט' כב' כג')

טמונות בהפטרה

2

